Dinsdag, 6 April 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 8870

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

As in Tunis uit de lucht bestookt.

Geallieërde vliegtuigen schieten 48 vijandelijke toestellen neer, beschadigen vele op de grond.

Rommel naar Italië?

Reis van De Gaulle naar Noord - Afrika uitgesteld.

Uitgebreide sabotage in Denemarken.

INVASIE VOLGENDE MAAND?

Een Aneta-bericht uit Stockholm zeide, dat de correspondent van het Zweedse blad „Aftonbladet", die onlangs een tocht maakte langs de verdedigingswerken aan de Nederlandse kust samen met een Duits gezelschap, mededeelde, dat de Royal Airforce strooibiljetten op Nederland wierp waarin een invasie de volgende maand beloofd wordt.

Er is geen bevestiging van het bericht in Londen en volgens Aneta maakten Nederlandse kringen bekend, dat de nazies herhaaldelijk berichten verspreidden waarin de bevolking wordt aangemoedigd te vroeg op een invasie te hopen. Klaarblijkelijk heeft men hier het doel teleurstelling te veroorzaken en verbittering tegen de Geallieerden op te wekken (Londen, (AP) 5.4).

ROMMEL VERLAAT TUNIS.

Wordt Bevelhebber in Italië en Zuid-Frankrijk.

Radio-Moskou zeide in een bericht, dat door de Associated Press werd opgevangen, dat Erwin Rommel is benoemd tot Opperbevelhebber over alle Duitse en Italiaanse legers in Italië en de Middellandse Zeekust van Frankrijk. Rommel zou reeds in Zuid-Italië zijn aangekomen.

De radio zeide, dat Rommel belast zal zijn met het coördineren van alle wapens van het Zuidelijke Defensie-commando. Men liet uitkomen dat het Italiaanse Hoofd-commando groot belang hecht aan een bespreking, welke spoedig zal worden bijeengeroepen voor het bespreken van de verdere versterking van het gebied.

Het bericht, waarin de bron van inlichtingen niet nader werd genoemd, zeide, dat Rommel werd benoemd tot Opperbevelhebber over de grondstrijdkrachten, Veldmaarschalk Generaal Albert Kesselring, tot Hoofd van de Luchtmacht, en Admiraal Canaris tot Hoofd van de vlootstrijdkrachten in het Middellandse Zeegebied (Londen, (AP) 5.4).

[Voor zover wij ons herinneren is dit de eerste maal, dat de naam van Admiraal Canaris in het nieuws genoemd wordt. Canaris, wiens voornaam zelfs niet bekend is, is het grote vraagteken in Duitsland. Hij heeft nooit een foto van zich laten nemen en zelfs de Duitsers kennen hem slechts bij naam. Het is interessant te weten, dat Canaris van Griekse afkomst is. De Hellenen zouden niettemin graag de hand op hem willen leggen. De Admiraal behoort tot de groep van avontuurlijke beroeps-krijgers in Duitsland, welke reeds lang voor het nazisme bestond. Het was Canaris, die de Duitse spionnage in Spanje tijdens Wereldoorlog I organiseerde. In het Duitsland vóór Hitler werd hij een belangrijk reactionnair geacht. Hij financierde bewegingen als het Nationalistische Duitse Vrije-Corps. In de dagen van de Republiek van Weimar steunde hij vele rolprenten, die de Duitse vloot populair moesten maken — de vloot, welke de Geallieerden hadden verboden. De enige maal, dat zijn naam in de nieuwsbladen verscheen, was bij zijn berechting op de beschuldiging, dat hij staatsgelden zou hebben misbruikt. Hoewel Canaris en Himmler vijanden van elkaar zijn, zegt men, dat de Generaals hem mogen en een grote achting hebben voor zijn inzichten. Canaris was een goed vriend van wijlen Reinhard Heydrich. — Redactie].

DE TOEKOMSTIGE POSITIE VAN DE GAULLE.

Een buitenlandse diplomatieke bron deelde mede, dat een belangrijke beslissing ten aanzien van de aanstaande positie van De Gaulle in verband met de Franse weerstand, in Washington getroffen is bij de Engels-Noordamerikaanse conferenties van de laatste tijd. Men verwacht, dat deze beslissing ogenblikkelijk weerspiegeld zal worden in de quaestie van zijn voorgenomen reis naar Noord-Afrika.

De Gaulle heeft de voorbereidingen getroffen om te vertrekken en kan op elk gegeven ogenblik gaan. Doch ingelichte politieke kringen zeiden, dat „er nog enig uitstel zou kunnen komen" alvorens de lang verwachte bijeenkomst met Giraud plaats vindt. Een spoedvergadering van het Nationale Comité der Strijdende Fransen is bijeengeroepen voor Maandagmiddag om 17 uur.

In elk geval zal De Gaulle een onderhoud hebben met den Britsen Secretaris van Buitenlandse Zaken Anthony Eden, die Zondag van de besprekingen te Washington terugkeerde. Tijdens zijn bezoek aan de Verenigde Staten heeft Eden — naar men aanneemt — de gezamenlijke Brits-Noordamerikaanse politiek ten opzichte van Noord-Afrika en het Franse moederland besproken in het licht der mogelijkheden.

Bij het voortzetten der Noordamerikaans-Britse besprekingen heeft de Noordamerikaanse Ambassadeur John G. Winant, die samen met Eden terugkeerde, Zondag het noenaal gebruikt met Churchill. Later sloten zij zich op voor een langdurige bespreking.

De waarnemers zijn van mening, dat er vooral in Washington enige vrees over bestaat, dat De Gaulle's verschijning in Noord-Afrika ten zeerste de ernstige politieke tweedracht tussen de Fransen aldaar zou kunnen aanwakkeren.

Mannen als Boisson en Noguès, die bittere tegenstanders van De Gaulle zijn, bezetten belangrijke posten in Noord-Afrika. Zij worden door sommigen als onmisbaar geacht, althans zolang de militaire operaties voortduren. Doch De Gaulle wordt zelfs als belangrijker beschouwd met betrekking tot het Franse moederland waar elk teken erop wijst, dat zijn invloed daar overwegend is als symbool van de Franse weerstand. Dit wordt in aanmerking genomen, vooral bij het beramen van een invasie van het vasteland.

Men gelooft, dat Groot Britannië en Noord-Amerika volkomen tot overeenstemming zijn gekomen omtrent dit punt, doch niet over de raadzaamheid om op dit ogenblik elementen van de Strijdende Fransen te mengen in de Noordafrikaanse hutspot.

Dit zou betekenen, dat De Gaulle op de achtergrond gehouden zou worden tot de Tunische campagne voltooid is of zelfs tot het ogenblik, dat de Geallieerden Frankrijk zelf aanvallen. Hoewel Giraud reeds verschillende weken geleden een „uitnodiging" aan De Gaulle gedaan heeft en De Gaulle antwoordde deze met alle genoegen te aanvaarden, scheen een bijeenkomst even onzeker als ooit (Londen, (AP) 5.4).

REIS VAN DE GAULLE NAAR NOORD-AFRIKA UITGESTELD.

Het Nationale Comité der Strijdende Fransen maakte na een „spoed-vergadering" bekend, dat de Noordamerikaanse Generaal Dwight D. Eisenhower De Gaulle verzocht heeft zijn reis naar Noord-Afrika uit te stellen.

Als informatie was Eisenhowers toestemming nodig alvorens De Gaulle zijn voorgenomen reis kon ondernemen naar Algiers, waar hij zou confereren over het samensmelten van zijn organisatie der Strijdende Fransen met Girauds Noordafrikaanse regime. De verklaring van het Nationale Comité zeide: „Generaal De Gaulle en het Nationale Comité betreuren dit uitstel, dat niet kon worden verlengd zonder ernstige nadelen. Generaal De Gaulle en verschillende leden van het Nationale Comité waren reeds verschillende dagen gereed om naar Noord-Afrika te vertrekken teneinde de eenheid van het Imperium opnieuw te bevestigen. Dit was nodig voor het nationaal belang en werd geëist door de Franse opinie in het moederland en over zee" (Londen, (AP) 5.4).

HULL OVER DE POLITIEK IN NOORD-AFRIKA.

Cordell Hull deelde aan het Congres mede, dat de politiek van het State Department ten aanzien van Noord-Afrika gebaseeerd is op het winnen van de oorlog.

„Wij weten, dat wij in een hopeloze warboel zullen geraken, indien wij de strijd zouden stopzetten om ons met de politiek bezig te houden", aldus de Staatssecretaris. In antwoord op een vraag over de „diplomatieke situatie" in Noord-Afrika zeide Hull: „Wij hebben daar slechts één politiek gehad en die is om op militaire wijze te onderhandelen en op militaire wijze elkeen te helpen, die de asmogendheden bestrijdt of zich tegen haar gesteld heeft. Wij werken op militaire wijze met hen gelijk wij deden met de groep van De Gaulle, toen wij deze in aanmerking lieten komen voor steunverlening. Ik geloof, dat zij (de Fransen) 25 of 30 verschillende politieke partijen hadden, toen zij in oorlog kwamen. Wij weten, dat wij de krijg moeten winnen en allen de vrijheid moeten laten genieten om hun eigen leider en hun eigen Regeringsvorm te kiezen. Al dit gepraat is ontstaan, omdat wij niet van onze politiek afzagen en ons wierpen in de politieke maalstroom." (Washington, (AP) 5.4).

POLITIEKE GEVANGENEN KOMEN VRIJ.

De gezamenlijke commissie voor politieke gevangenen en vluchtelingen te Algiers maakte bekend, dat binnen korte tijd alle geïnterneerden in Frans Noord- en West-Afrika — met uitzondering van de gewone misdadigers en personen, die met de as sympathiseren — zullen worden vrijgelaten. Aan allen zal werk verschaft worden of de gelegenheid om uit te wijken (Algiers, (AP) 5.4).

ZEEGEVECHT NABIJ DUINKERKEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„In een gevecht, dat in de nacht van Zondag op Maandag vóór Duinkerken plaatsvond, werden 4 vijandelijke bewapende treilers op korte afstand bestreden door lichte kuststrijdkrachten.

Een der treilers werd in brand gezet en kwam tot zinken. 13 Schipbreukelingen werden opgepikt en tot oorlogsgevangenen gemaakt. Al de schepen Zijner Britse Majesteit keerden veilig naar de haven terug. Onze verliezen zijn 3 opvarenden gewond. De naaste bloedverwanten zijn ervan in kennis gesteld" (Londen, (AP) 5.4).

HELLEENSE DUIKBOOT TORPEDEERT 2 ASSCHEPEN.

Een Helleens communiqué luidt als volgt:

„Zijner Helleense Majesteits duikboot „Papanicolis", welke opereert met de Koninklijke Britse Marine in de Middellandse Zee, boorde 2 kleine vijandelijke bevoorradingsschepen in de grond. Onder de schipbreukelingen bevonden zich verschillende Italiaanse soldaten, die gevangen genomen werden" (Londen, (AP) 5.4).

RUBBERPRODUCTIE IN AMERIKAANSE REPUBLIEKEN.

Sumner Welles deelde mede, dat volgens een „ruwe schatting" de tropische Amerikaanse Republieken in staat zullen zijn van 60.000 tot 70.000 ton rubber par jaar te produceren tijdens de oorlog. Brazilië — aldus zeide Welles — levert ongeveer 50.000 ton. In Colombia is de voortgang in de productie van natuurlijke rubber „„zeer bevredigend". En in Ecuador is de toestand „bevredigender dan ik verwachtte" (Washington, (AP) 5.4).

WALLACE IN BOLIVIA AANGEKOMEN.

Vice President Henry A. Wallace arriveerde in La Paz om 12.50 uur. Hij werd verwelkomd door een menigte van 10.000 mensen op het vliegveld van de stad, alsook door de Boliviaanse cabinetsleden, den Voorzitter van de Senaat en een grote militaire erewacht (La Paz, (AP) 5.4).

Het nieuws van vandaag.

Iemand, die de leeftijd heeft, dat hij ons kon vertellen omstreeks het jaar 1900 begonnen te zijn de couranten te lezen, voegde hieraan toe: „Sedertdien heb ik altijd gelezen, dat er oorlog op de Balkan was. In grote lijnen is dit juist, want al zijn er wel eens jaren van niet officiële oorlog geweest, geheel rustig is het sedertdien nog niet geweest. Als de man de leeftijd van Methusalem had, zou hij — als er zo lang geleden tenminste couranten waren geweest — met evenveel recht uit zijn jeugd van 900 jaren hier hebben kunnen vertellen van de oorlogen op de Balkan. Want ook toen waren er oorlogen en sedertdien is het nog niet rustig geweest. Vandaag is het twee jaren geleden, dat Joegoslavië werd aangevallen. Bij deze aanval hebben wij geschreven, dat een Balkanvolk, en zeker niet het Joegoslavische zich ooit hierbij neer zou leggen. Men vecht er altijd door. En men kan er vechten, want kinderen van 6 jaar krijgen er reeds spelenderwijs onderricht in schermen met gewette Turkse kromzwaarden. De couranten vermelden elke dag de guerrilagevechten en het is een apart artikel op blz. 4, dat ter herinnering aan Joegoslavië's strijd hiervan meer vertelt.

De strijd zelf begon met bombardementen op Beograd juist op Palmzondag. De nazies waren weer op het oorlogspad tegen een onzijdig land en vielen bovendien een land in de rug aan, dat reeds volop gewikkeld was in een krijg om zijn grondgebied van fascistische invallers te zuiveren. De invasie van Joegoslavië en Hellas was begonnen.

Heden twee jaar later...... woedt de krijg in Joegoslavië nog. Nazies en fascisten worden er in de pan gehakt als zij zich te diep in de bergen en bossen wagen. De Hellenen vechten nog in Noord-Afrika en op zee. Een hunner duikboten bracht 2 vijandelijke bevoorradingsschepen tot zinken (lbz. 1).

De Duitsers en Italianen hebben het nu hard te verduren en spoedig zal de tijd zijn aangebroken, dat de Geallieerde legers het vasteland zullen invaderen. In Tunis worden de asstrijdkrachten steeds meer samengedrongen met hun rug tegen de zee. En uit de lucht regent het bommen. De Geallieerde luchtmacht voert op het ogenblik haast alleen de strijd, terwijl de grondstrijdkrachten van Engelsen, Noordamerikanen, Fransen en andere Geallieerde manschappen zich gereed maken om zich op den vijand te storten, zodra hij tekenen van afmatting toont. Schepen op de Middellandse Zee, die trachten voorraden aan te voeren, worden naar de bodem gezonden of vliegen in honderden stukken. Transportvliegtuigen, die de veerdienst tussen Tunis en Sicilië pogen te onderhouden, worden met tientallen uit de lucht geschoten. De strijd in Tunis beheerst thans de gehele aandacht en zelfs de politiek moet daarvoor op de achtergrond geschoven worden. Het vertrek van Generaal De Gaulle naar Noord-Afrika om er met Giraud te confereren, wed e voor uitgesteld De huidige gang van zaken mocht eens verstoord worden. En wie weet, behoeft De Gaulle niet eens meer naar Noord-Afrika (blz 1).

Cordell Hull zeide in Washington ook, dat de gehele Noordamerikaanse politiek ten opzichte van Noord-Afrika erop gericht is de oorlog te winnen. Alle aandacht is nu gevestigd op het verdrijven van de as uit Noord-Afrika en naar het schijnt, heeft Duitsland reeds de hoop opgegeven om zijn Afrika Corps te redden. Een bericht wil ten minste, dat Erwin Rommel reeds de wijk genomen heeft naar Italië (blz. 1).

Joegoslavië's invasie herdacht

In het binnenland, grotendeels bergterrein met veel bossen en weinig wegen, woeden Draja Mihailovitsjs guerilla's.

JAREN REEDS WAS DE ASPROPAGANDA AAN DE GANG.

Het is vandaag twee jaren geleden, dat Duitsland zijn invasie van het Koninkrijk Joegoslavië begon.

Nog dagelijks leest men van de vechtlust der Joegoslavische guerillavechters, die in dit land niet met zich laten spotten. In een apart artikel wijden wij woodenr aan hen. Na een verloop van twee jaren is het goed een globaal overzicht te geven van hetgeen zich vóór de invasie afspeelde, hoe de situatie was, en hoe die verliep.

Want zoals het met meer vorsten gegaan is, die zich op de Balkan waagden en daar uiteindelijk de dood vonden, zo zal de Balkan, waarvan Joegoslavië al een heel groot deel is, een harde noot voor Duitsland blijven.

Het Koninkrijk Joego-Slavië heeft 14½ millioen inwoners en een oppervlakte van rond 248.000 vierkante kilometers.

De bevolking bestaat grotendeels, namelijk voor 83%, uit Serben, Croaten en Slowenen, terwijl de overige 17% der inwoners, bestaan uit nationale minderheden. Hiervan zijn 5% Duitsers, 5% Hongaren, 5% Bulgaren en de overige 2% Italianen, Roemenen, Albanezen, Grieken en Turken.

Onder de delfstoffen, welke in de bodem voorkomen, verdienen koper, tin en lood te worden genoemd; ontginning hiervan had in geringe mate plaats. De nijverheid bevindt zich in het beginstadium van ontwikkeling. Er zijn kolenmijnen, welke evenwel niet voldoende kolen opleveren om in de totale behoeften van het land te voorzien Het grootste deel, nl 76% der bevolking, leeft van de landbouw.

Ingevolge het in 1919 gesloten verdrag van Versailles werd door samenvoeging van de vroegere Rijken Serbië en Montenegro en de Zuidslavische provincies Croatië en Slovenië van de voormalige Oostenrijk-Hongaarse monarchie het nieuwe Koninkrijk Joegoslavië gevormd. De eerste koning van dit land was Petar I, de vroegere koning van Serbië; deze werd in 1921 opgevolgd door zijn zoon Alexander II.

Aanvankelijk wilden de Serben in het nieuwe Koninkrijk de parlementaire leiding en meerderheid hebben, terwijl daartegenover de Croaten, zich beschouwende als de erfgenamen van de beschaving van het voormalige Oostenrijk-Hongarije, aanspraak maakten op dezelfde mate van autonomie, welke zij vroeger onder Hongaars bestuur genoten. De tegenstellingen werden tenslotte zo scherp en gevaarlijk, dat in Januari 1929 koning Alexander de absolute macht op zich nam.

Echter werd al spoedig daarna, namelijk in September 1931, een constitutie afgekondigd, welke een geleidelijk losser worden van de gecentraliseerde macht mogelijk maakte, al naar gelang het besef van nationale eenheid meer tot het volk zou doordringen.

Het doel van koning Alexander, die intussen de bijnaam van „de unificator" van Joegoslavë had gekregen en die de Westerse democratieën, in het biezonder Frankrijk, een warm hart toedroeg, was ongetwijfeld gericht op decentralisatie. Hij werd evenwel helaas reeds op 9 October 1934 te Marseille, tegelijk met den Fransen minister Barthou vermoord.

Daar zijn zoon, Prins Petar, die in Engeland school ging, nog pas de leeftijd van 11 jaar had bereikt, werd de regering opgedragen aan drie regenten, waarvan Prins Paul, de oom van Peter, de leider was. Volgens de Joegoslavische Gronlwet zou Prins Petar bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd, als Koning Petar II de regering over zijn land hebben aanvaard.

In feite is na de omwenteling als gevolg van de invasie van twee jaar geleden, Petar reeds enkele maanden voordien op de troon gekomen, zoals men zich herinnert.

Het overlijden van koning Alexander vergemakkelijkte de plannen van Italië en Duitsland om Joegoslavië onder hun invloed te krijgen biezonder. De moord werd spoedig gevolgd door een propagandacampagne, welke ten doel had de Joegoslavisch-Franse betrekkingen in een slecht daglicht te plaatsen, terwijl kort daarna staathuishoudkundige onderhandelingen werden aangevangen tussen de As-mogendheden en Joegoslavië. Dit had ten gevolge, dat in 1938 rond 50% van de in Joegoslavië ingevoerde producten afkomstig waren uit Duitsland, terwijl in dat jaar rond 50%

20 Divisies van het Nazie-leger worden door de Joegoslavische [illegible] vastgehouden en komen zodoende niet vrij voor de strijd in [illegible] een „kleine" mogendheid.

van de uitgevoerde producten aan Duitsland werden geleverd.

In Maart 1937 sloot Italië met Joegoslavië verdragen van vriendschap en handel, welke laatstgenoemd land belangrijke economische voordelen verschaften en zijn grenzen waarborgden, terwijl Italië Joegoslavië's afgedwongen goedkeuring verkreeg van zijn inbezitneming van Albanië en de belofte dat het bij een conflict, waarin Italië betrokken zou zijn, onzijdig zou blijven.

Italië had dus de onschendbaarheid van de Joegoslavische grenzen bij een verdrag gewaarborgd.

In Italië was echter vroeger reeds meermalen een krachtige propaganda gevoerd voor gebiedsuitbreiding langs de Oostkust der Adriatische Zee, waarbij voorgesteld werd het thans bij Joegoslavië behorende, voormalige Vorstendom Montenegro in te lijven. Men herinnert zich, hoe Italië dankbaar gebruikt maakte van het door Duitsland onder de voet gelopen land, dan mede te doen aan de bezetting, en zelfs een Croatisch vazalstaatje te stichten.

Na het begin van de oorlog in September 1939 werden in Joegoslavië wezenlijkeresultaten bereikt ten aanzien van het verkrijgen van meer eenheid onder het volk: in het bizonder slaagde Prins Pauls regering er in de tegenstellingen tussen de Serben en de Croaten grotendeels op te heffen door aan de laatstgenoemde een grotere autonomie toe te kennen. Tevoren was de naijver tussen beide bevlkingsgroepen Joegoslavië's zwakke punt, waarop de propaganda der As-mogendheden zich dankbaar richtte.

Intussen werd door Berlijn ook reeds meer actie onder de Croatische extremisten gevoerd, waarbij deze werden aangemoedigd om de bereikte overeenstemming met de Serben te saboteren en te werken voor een zelfstandig Croatië, hetgeen tenslotte door Italië bewerkstelligd werd.

Gaan wij, nu na 2 jaren, een min of meer objectief beeld verkregen is, het krijgsverloop in Joegoslavië na, dan ziet men, dat de ligging van Joegoslavië, met het oog op de landsverdediging, niet onverdeeld gunstig was van de 770 km lange Westgrens vallen. nl. bijna 600 km langs de kust van de Adriatische Zee. Deze is moeilijk te verdedigen, omdat recht er tegenover op slechts 200 km afstand zich de Italiaanse kusten bevinden, vanwaar overvaart door een invalsleger in korte tijd zou kunnen geschieden. Wel heel triest dus voor Italië's prestige, dat het nimmer een serieuze poging in deze richting heeft gewaagd. Ook heeft Italië vrijwel geen gebruik gemaakt van de aan de Joegoslavische kust gelegen Italiaanse haven Zara en de Italiaanse eilanden Lagosta en Gaso.

Gunstiger voor de verdediging was het diepdoorsneden hooggebergte aan het Noordelijk gedeelte van de Italiaanse grens, waar zich de Julische Alpen en de Karawanken bevinden, doch ook daar heeft Italië niets gedaan, omdat het als een aasgier slechts wilde teren op wat Duitsland veroverd had.

Met Joegoslavië begon Italië's bespotting.

Thans de Noordgrens.

De Noordgrens, aan de zijde van Duitsland (het voormalige Oostenrijk), loopt eveneens over een hooggebergte, dat echter ten Noorden van Zagreb in Oostelijke richting naar de laagvlakte afloopt. Meer Oostwaart loopt de Hongaarse grens over laagland, doch hier kan zij achter de rivier de Drau krachtig verdedigd worden. Tussen de Donau en de Theiss loopt de grens door open, vlak land, in verband waarmede verdedigingswerken waren aangelegd, hetgeen ook geschied was aan het Noordelijke gedeelte van de Roemeense grens. De Duitse horden liepen evenwel de ene als de andere omver.

De Oost- en Zuid-grenzen verlopen verder langs Bulgarije, Hellas en Albanië, waar ze overal in diepdoorsneden, uitgestrekt bergland liggen en dus met betrekkelijk weinig troepen krachtig verdedigbaar zijn gebleken.

Het binnenland van Joego-Slavië bestaat grotendeels uit zeer geaccidenteerd bergterrein met veel bossen; het is betrekkelijk arm aan wegen, waardoor grote troepen-bewegingen daar zeer moeilijk uitvoerbaar zijn, terwijl het terrein zich daarentegen goed leent voor de guerilla-oorlog, zoals in een ander herdenkingsartikel beschreven.

Hier ziet men Joegoslaven met een watervliegtuig, teruggekeerd van een patrouille in de Middellandse Zee. Joegoslavië, evenals alle kleine mogendheden, vecht op alle fronten om den Nazie te verslaan.

Curaçao.

SLUITING ZITTINGSJAAR DER STATEN VAN CURAÇAO.

Gisteren in de late namiddag kwamen de Staten van Curaçao bijeen ter sluiting van het zittingsjaar 1942 — 1943. Het enige „Ingekomen Stuk" was de Guvernementsbeschikking, waarbij een Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij wordt ingesteld.

Nadat de Voorzitter der Staten deze Gouvernementsbeschikking had voorgelezen, verklaarde hij, dat hij in opdracht van Zijne Excellentie den Gouverneur er toe overging het zittingsjaar 1942—1943 te sluiten. Allereerst echter bracht Voorzitter John Horris Sprockel de dank van het Bestuur over voor de door de Statenleden gepraesteerde arbeid in het afgelopen jaar in het belang van het Staatsdeel Curaçao.

OPENING DER STATEN VAN CURAÇAO.

Zittingsjaar 1943 — 1944 begonnen.

De Statenzaal was hedenmorgen om 9 uur geheel bezet met de hoogste autoriteiten uit de geestelijke en wereldlijke orde van het Staatsdeel Curaçao, om de plechtige opening mede te maken van het zittingsjaar 1943 — 1944 der Staten van Curaçao.

Voor het gebouw stonden de schutters opgesteld onder leiding van Luitenant George Seppen. Drommen mensen stonden op het plein in afwachting van Zijne Excellentie den Gouverneur, hopend een glimp van het schouwspel op te vangen. De hoogste militaire autoriteiten, waaronder de Noordamerikaanse, Britse en Venezolaanse, waren in uniform gezeten links van het gestoelte des Landvoogden. Rechts zaten Doctor Cornelius Sütthof, waarnemend Gouverneur en Voorzitter van het Hof van Justitie; de leden van de Raad van Bestuur; de rechters en de hoofdambtenaren. In het midden zaten de Statenleden ten getale van elf, wijl twee van de Arubaanse Statenleden, Jan H. A. Eman en Frederik J. Q. Kwartsz niet waren opgekomen en de Statenleden Doctor Moises F. da Costa Gomez en Alfred S. Senior zich buitenlands bevonden.

Vervolgens kwamen de vertegenwoordigers van de Godsdiensten, waaronder Z.H.E. Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao. Rechts van deze laatste groep zaten de consuls der verschillende landen, verschillende hoge ambtenaren en enkele dames der Statenleden.

Nadat Voorzitter John Horris Sprockel de vergadering geopend had, stelde hij een Commissie van Ontvangst en Uitgeleide in, bestaande uit de Statenleden **Dr. Jacobo R. Arends, José M. P. Kroon** en **Frederik A. Vromans.** De Heren begaven zich naar het voorportaal van het gebouw in afwachting van de komst des Landvoogden. Even na 9 uur klonken drie roffels en enige maten van het „Wien Neêrlands bloed" over het plein en arriveerde Zijne Excellentie Doctor Petrus Albertus Kasteel, vergezeld van Kapitein Ebel L. Venema en Adjudant Emil Ch. J. M. van de Laarschot. Direct nadat de Gouverneur Zijn zetel bereikt had, ging Zijne Excellentie over tot het uitspreken van de openingsrede. Deze rede zullen wij, omdat zij pas om ongeveer 11 uur deze ochtend in ons bezit kwam, morgen plaatsen.

Na afloop van de rede werd Zijne Excellentie den Gouverneur weder uitgeleide gedaan door de commissie der Statenleden. Op minzame wijze groette de Landvoogd de aanwezigen. Weer werden drie roffels gegeven, weer klonken er enige maten van het „Wien Neêrlands Bloed" en weerklonken bevelen van Luitenant George Seppen en gleed de C 429 weg. De opening van de nieuwe zitting was ten einde.

Als bizonderheid kan nog vermeld worden, dat Zijne Excellentie voor het eerst in het openbaar Haar officiële ambtsgewaad droeg.

Terwijl de guerrila-oorlog onafgebroken woedt in Joegoslavië, hebben de Joegoslaven, die zich buiten het land bevonden of wisten te ontvluchten, een nieuw leger gevormd in het Midden-Oosten. Dit leger neemt deel aan de strijd in Noord-Afrika.

HET DEPARTEMENT VAN LANDBOUW, VEETEELT EN VISSERIJ.

Hier volgt de Gouvernementsbeschikking, waarbij ons Departement van landbouw, veeteelt, visserij wordt ingesteld:

De Gouverneur van Curaçao, Gelezen: de brief dd. 19 November 1942 No. 2779 O.W. van den Directeur van Openbare Werken; Overwegende: dat het wenselijk is, de overheidsbemoeiing met betrekking tot de Landbouw, — waaronder de irrigatie, — de Veeteelt en de Visserij onder te brengen bij een daarvoor in te stellen afzonderlijke dienst; heeft goedgevonden:

I; a. Met ingang van **1 April 1943** in te stellen een Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij, aan het hoofd van welk Departement een ambtenaar zal staan met de titel van Directeur; b) den Directeur van Openbare Werken met ingang van 1 April 1943 eervol en met dank voor de bewezen diensten te ontheffen van de leiding van de landbouwkundige dienst, met bepaling, dat het tot die Dienst behorende personeel van genoemde datum af onder het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij zal ressorteren; c) te bepalen, dat onder het Departement voornoemd zal ressorteren de overheidsbemoeiïng met betrekking tot de landbouw, — waaronder de irrigatie, — de veeteelt en de visserij in haar gehele omvang voor het gehele Staatsdeel zulks voor zoveel de veeteelt betreft echter met inachtneming van het bepaalde onder e.;

d. te bepalen, dat de werkzaamheden van den Directeur voornoemd nader bij instructie zullen worden omschreven;

e) te bepalen, dat de Veterinaire Dienst, voor wat het geldelijk en administratief beheer betreft, wordt ondergebracht bij het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij; dat de Gouvernements-veearts belast blijft met de zorg voor de algemene gezondheidstoestand van de veestapel, met name de wering en bestrijding van besmettelijke en parasitaire veeziekten — mede onder de huisdieren — en de zorg voor en de bevordering van de veeteelt en de visserij in het Staatsdeel, en dat zijn verhouding tot den Directeur van genoemd Departement en tot den Directeur van de Openbare Gezondheidstoestand bij bizondere instructie zal worden geregeld;

f) te benoemen tot Directeur van het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij, doen Heer R. J. Beaujon Jz.

II. Te bepalen, dat deze beschikking in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Mgr. Wulfingh Stichting:** Tot leden van het bestuur werden gekozen de Heer Zuiverloon en Mejuffrouw Relyveld.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

Voetbal: The Western Stars — The Union Victory Stars 3—1; De West — Caribe 0—0. Door Caribe gewonnen met penalty.

LEZING DR. SAJET.

Op uitnodiging van de Israëlietische Gemeenten op Curaçao, zal Dr. B. H. Sajet, lid van de Gemeenteraad van Amsterdam, door de Regering belast met de zorg voor de Nederlandse uitgewekenen, hedenavond om 20.30 uur in het Logegebouw Wilhelminaplein spreken over zijn ervaringen.

UITBREIDING LUCHTPOST TUSSEN DE A.B.C.-EILANDEN.

De Directeur van het Postkantoor deelt mede, dat met ingang van 12 April as. de gelegenheid wordt opengesteld voor verzending van drukwerken, acten, monsters en pakjes (2e klasse (verzending) per luchtpost, tegen een verlaagd tarief, in het verkeer tussen de eilanden Aruba, Bonaire en Curaçao.

Het tarief is vastgesteld als volgt: voor een gewicht tot en met 20 gram ƒ 0.10; voor een gewicht boven 20 tot en met 40 gram ƒ 0.20; voor een gewicht boven 40 tot en met 60 gram ƒ 0.30; voor een gewicht boven 60 tot en met 80 gram ƒ 0.35; voor een gewicht boven 80 tot en met 100 gram ƒ 0.40; voor een gewicht boven 100 tot en met 150 gram ƒ 0.60; voor een gewicht boven 150 tot en met 200 gram ƒ 0.80; voor een gewicht boven 200 tot en met 250 gram ƒ 1.—; voor een gewicht boven 250 tot en met 400 gram ƒ 1.60; voor een gewicht boven 400 tot en met 600 gram ƒ 2.40; voor een gewicht boven 600 tot en met 800 ƒ 3.20; voor een gewicht boven 800 tot en met 1000 gram ƒ 4.—; en voorts voor elk gewicht van 250 of gedeelte van 250 gram boven de 1 kg ƒ 1.—. Maximum gewicht 2 kg.

Het tarief voor brieven en briefkaarten blijft gehandhaafd op 10 cent voor de eerste 10 gram en 5 cent voor elk volgend gewicht van 5 gram of gedeelte daarvan boven 10 gram.

WERELDNIEUWS.

AARTSBISSCHOP SPELLMAN NAAR SCHOTLAND.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Aartsbisschop Francis J. Spellman van New York, die spoedig naar Noord-Afrika zal terugkeren, vertrok uit Londen voor het brengen van een bezoek aan den Aartsbisschop van Schotland (Londen, (AP) 5.4).

DE PAUS ONTVANGT CIANO.

Radio-Vichy deelde mede, dat Zijne Heiligheid de Paus jongstleden Zondag Ciano ontvangen heeft. Volgens een bericht uit Rome zou de audiëntie 30 minuten geduurd hebben. (Londen, (AP) 5.4)

SABOTAGE IN DENEMARKEN.

Saboteurs deden weer hun slag in Deense fabrieken, die voor Duitsland werken, niettegenstaande het Parlementaire Comité op Zondag waarschuwde, dat de Duitse bezettings-autoriteiten de administratie van de Deense Justitie zouden overnemen ingeval de sabotage voortduurt. Men zegt, dat 4 jongemannen opslagplaatsen van vlas in brand staken, gedeeltelijk een electrische centrale vernietigden en hierdoor enkele fabrieken dwongen de productie stop te zetten. Tevens werden andere fabrieken nabij Kopenhagen ernstig beschadigd. Een uur later beschadigde een ontploffing een wasserij en binnen een half uur werd een looizuurfabriek vernietigd. Voorts vernietigde een brand een fabriek, welke autobanden maakt. Een filiaalfabriek werd ook vernietigd (Stockholm, (AP) 5.4).

HET GEESTELIJKE KOMT OP DE EERSTE PLAATS.

Bij de opening van een katholiek radio-program door de Mutual Broadcasting Company sprak Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Francis J. Spellman, Aarts-bisschop van New York over: „De Betekenis van het Katholiek zijn". De practische gevolgtrekkingen van de supermatie van het geestelijke formuleerde hij als volgt:

„Wanneer wij onze eigen parochiescholen bouwen, terwijl we met onze belastingen de openbare school onderhouden, dan is het niet, omdat wij gekant zijn tegen hetgeen in deze laatste wordt onderwezen, want wij onderwijzen hetzelfde; het houdt verband met wat er weggelaten wordt; Christus, die de kinderen zegende, wil, dat ze ook in deze dagen tot Hem komen.

Wanneer wij protesteren tegen echtscheiding en geboorte-beperking, dan is het niet omdat wij ouderwets zijn, want dit zijn juist de practijken van het oude heidendom, die de antieke beschaving en het moderne Frankrijk ten val hebben gebracht. Wij protesteren, omdat wij menen, dat alle liefde verantwoording insluit en omdat de echtelijke liefde de heiligste van alle menseliefde is.

Wanneer wij ons verzetten tegen tyrannen, atheïstische communisten en de Gestapo, dan doen we dat, omdat we het niet eens kunnen zijn met hun levensbeschouwingen; wij geloven, dat ieder mens een onsterfelijke, door God geschapen ziel heeft en dat de souvereine persoon van de mens niet mag worden verzwolgen door de totaliteit van de klas, het ras of het volk.

Wanneer wij streven naar een verbetering van de economische toestanden, dan betekent dat niet, dat wij geloven, dat het geluk van den mens bestaat in een overvloed van aards bezit; wij zijn van oordeel, dat de mens de noodzakelijke levensbenodigdheden moet bezitten en zo geholpen moet worden bij het redden van zijn ziel.

Wanneer wij ons land beminnen, dan doen we dat niet omdat het het grootste land van de wereld is, want we zouden het ook beminnen, indien het het geringste was: wij beminnen het, omdat de deugd van godsvrucht, die ons bindt aan God, ook de grondslag is van de vaderlandsliefde, die ons bindt aan onze medemensen".

LEKENAPOSTOLAAT.

In Australië werd acht jaar geleden een bizondere actie van Lekenapostolaat begonnen, door het zogenaamde „Legioen van Maria". Het Legioen telt thans reeds meer dan 200 afdelingen, en het werk had tot resultaat een groot aantal bekeringen, en de terugkeer van duizenden tot de H.H. Sacramenten.

Deze krant is gedeeltelijk gecorrigeerd.

De Joegoslavische luchtmacht is een onderdeel van de Raf. Dit vliegtuig staat gereed voor een tocht ter bescherming van convooien, die op weg zijn naar Noord-Afrika met versterkingen voor de Geallieerden. Een werktuigkundige draagt een der vliegers op zijn rug naar het vliegtuig.

Buitenland.

VLIEGENDE FORTEN BOMBARDEREN ANTWERPEN.

Een communiqué van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Engeland luidt:

„Door het Britse Ministerie van Luchtvaart en het achtste Noordamerikaanse luchtcorps wordt bekend gemaakt, dat een grote strijdmacht van Vliegende Forten en Liberators van het achtste Noordamerikaanse luchtcorps heden overdag de Duise fabrieken te Antwerpen aanviel. Het weer boven het doel was helder. Goede resultaten werden met het bombardement bereikt. Er was een hevige tegenstand van vijandelijke gevechtsvliegtuigen en vele gevechten ontstonden in de lucht. Hierbij vernietigden de bommenwerpers een aantal vijandelijke vliegtuigen.

Eskaders gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce, de Dominions en de Geallieerden steunden en dekten de bommenwerpers. Zij leverden verschillende gevechten met de vijandelijke gevechtsvliegtuigen. 2 Daarvan werden vernietigd. 4 Bommenwerpers en 1 gevechtsvliegtuig worden vermist" (Londen, (AP) 5.4).

DE GEALLIEERDE BOMBARDEMENTEN IN HET MIDDELLANDSE ZEEGEBIED.

Daniel de Luce seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Noordamerikaanse Vliegende Forten en vele eskaders van kleinere Geallieerde vliegtuigen bestookten de vijandelijke bases van het Tunische front tot Napels, terwijl de Noordamerikaanse troepen een Duitse tegenaanval in de sector van El Guettar afsloegen en verder vordering maakten om aansluiting te maken met het Britse achtste leger. De grote viermotorige Vliegende Forten van Generaal Jimmy Doolittle's Noordafrikaanse luchtmacht deden hun grootste luchtaanval tot nu toe op Napels en voerden deze voor het eerst van Noord-Afrika zelf uit.

Napels is vijfmaal tevoren aangevallen door Liberators uit het Midden-Oosten, doch de aanval van Zondag was viermaal zo hevig als enige vroegere aanval: Bijna honderd Vliegende Forten namen aan de aanval deel en alle keerden veilig terug. Officieel werd bekend gemaakt, dat 21 schepen zich in de haven bevonden, alsook 3 duikboten, een drijvend droogdok en een kluwen kleine vaartuigen. Behalve de haven werd echter ook het nabijliggende vliegveld Capodichino aangevallen.

Er werd vrijwel geen weerstand ondervonden van vijandelijke jagers en de meeste vliegers zagen geen teken van vijandelijke vliegtuigen. De heldere lucht boven Napels stelde den bombardiers in staat de doelen nauwkeurig uit te zoeken.

Reusachtige rookkolommen stegen op van de gebombardeerde gebieden. Onder de 21 schepen, die in de haven beschadigd werden, behoorden 3 lijnschepen. Er vielen ook bommen op de pieren, fabrieksgebouwen en drijvende droogdokken.

Bomontploffingen werden gezien over het gehele vliegveld Capodichino waar 97 vliegtuigen op de grond stonden. De Vliegende Forten werden niet begeleid door gevechtsvliegtuigen.

Mitchell bommenwerpers wierpen zware ladingen van brisantbommen op de haven van Carloforte aan de Zuidwestelijke kust van Sardinië. Een kustvaartuig en 9 kleine boten werden hier getroffen. Een brand ontstond in een pakhuis en langs de waterkant. Een andere formatie van Mitchells zette twee schepen in brand bij een aanval op een vijandelijk convooi in het Kanaal van Sicilië en vernietigde twee Messerschmitts, die poogden de Noordmeriakanen te verdrijven.

Alles bij elkaar genomen hebben de Geallieerden bij de bovengenoemde aanvallen slechts 5 vliegtuigen verloren. 11 Vijandelijke vliegtuigen werden in luchtgevechten neergeschoten en op zijn minst 29 werden op de grond vernield (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 5.4).

LUCHTAANVAL OP VIJANDELIJKE SCHEEPVAART NABIJ FRANSE KUST.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce en de Koninklijke Britse Marine in de nacht de vijandelijke scheepvaart nabij de Franse kust aanvielen. Hierbij werden 3 koopvaardijschepen en 2 escorterende kleine vaartuigen beschadigd. Duitsland en de bezette landen werden blijkbaar met rust gelaten na de verschrikkelijke bestoking binnen 72 uren door Geallieerde vliegers (Londen, (AP) 6.4).

HULL OVER DE WEDERZIJDSE HANDELSVERDRAGEN.

Cordell Hull deelde aan het Congres mede, dat de Verenigde Staten thans hun „oprechtheid van doel" moeten tonen en hun bereidheid om een deel der verantwoordelijkheid in de wereldzaken te dragen door het gezag van het Bestuur om wederzijdse handelsverdragen aan te gaan, uit te breiden.

Hull beschreef de wederzijdse handelsverdragen als van overwegend belang in het voortzetten van de krijg en het maken van een duurzame vrede.

De wederzijdse handelswet, volgens welke de Verenigde Staten en een ander land de tariefgrenzen kunnen verlagen met wederzijdse goedvinden om het handelsverkeer te bevorderen, werd eerst in 1934 aangenomen en vervolgens tweemaal verlengd. Hull zeide, dat tot nu toe 30 handelsverdragen tot stand zijn gekomen en nog drie met Bolivia, IJsland en Iran worden bestudeerd. (Washington, (AP) 5.4).

U.S.A.-VERSTERKINGEN AAN HET MAKNASSY-FRONT.

De Duitse radio zeide, dat nieuwe Noordamerikaanse reserves zijn aangevoerd aan het Maknassy-front „waardoor wordt te kennen gegeven, dat spoedig nieuwe aanvallen zullen worden ondernomen". Ook zouden andere Noordamerikaanse samentrekkingen zijn bespeurd in de omgeving van Pichon en in de zone van de Faid-pas (New York, (AP) 5.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Er vonden gisteren geen grote gevechten in Tunis plaats, doch onze patrouilles waren actief in alle sectoren.

Lucht: De luchtoperaties van de Noordwestelijke Afrikaanse luchtmacht vonden Maandag en in de voorgaande nacht wederom op uitgebreide schaal plaats. In de nacht van 4 op 5 April vielen bommenwerpers de havengebieden, scheepvaart en spoorlijn te Sfax aan. Gisteren werden hevige aanvallen door een groot aantal Vliegende Forten der strategische luchtmacht gedaan op vijandelijke vliegvelden op Sicilië en in het Noorden van Tunis. Vele vliegtuigen werden op de grond vernietigd; hangars werden getroffen en branden werden gesticht. Formaties van middelzware bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, vielen in vluchten boven het Kaneal van Sicilië een vijandelijk convooi aan. Een torpedojager zag een stuk vliegen. Andere schepen werden door voltreffers geraakt en in brand gelaten. Escorterende P-38's ontmoetten grote formaties van transportvliegtuigen met een krachtig gevechts-escorte. In de gevechten, die volgden, werden 18 van deze transportvliegtuigen en 13 andere vijandelijke vliegtuigen vernietigd.

Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers van de tactische luchtmacht voerden talrijke vluchten uit boven de voorste gebieden en vielen met goede resultaten de vijandelijke stellingen en vervoermiddelen aan. Gedurende de operaties van de gehele dag werden in totaal 48 vijandelijke vliegtuigen vernield. Een vijandelijke bommenwerper werd vernield in de voorgaande nacht. Van al deze verrichtingen worden 12 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 6.4).

GEALLIEERDE VOORTGANG IN NOORD-TUNIS.

De radio van Marokko deelde mede, dat de Franse strijdkrachten, die met het Britse 1ste leger in het Noorden van Tunis opereren, een dorp hebben bezet op 30 kilometer ten Oosten van Mateur in het offensief naar Bizerte (Londen, (AP) 6.4).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 5 op 6 April vonden geen belangrijke veranderingen aan het front plaats. Ten Zuiden van Izyum poogde een bataljon van het vijandelijke voetvolk met steun van 10 tanks en beschermd door vliegtuigen, in onze verdedigingslinie binnen te dringen. Strijders van de afdeling X wierpen met een tegenstoot de Hitlerieten terug. Als gevolg van dit gevecht vernietigden wij 2 tanks en doodden wij meer dan 100 vijandelijke officieren en manschappen.

In het gebied aan de middenloop van de Noordelijke Donets werden 4 Duitse kanonnen vernield door het vuur van de Russische artillerie. Wij vernietigden 6 vrachtauto's en sloegen een compagnie van de Duitse infanterie uiteen. Tevens werd deze gedeeltelijk uitgeroeid. Onze vliegers haalden 2 vijandelijke toestellen omlaag.

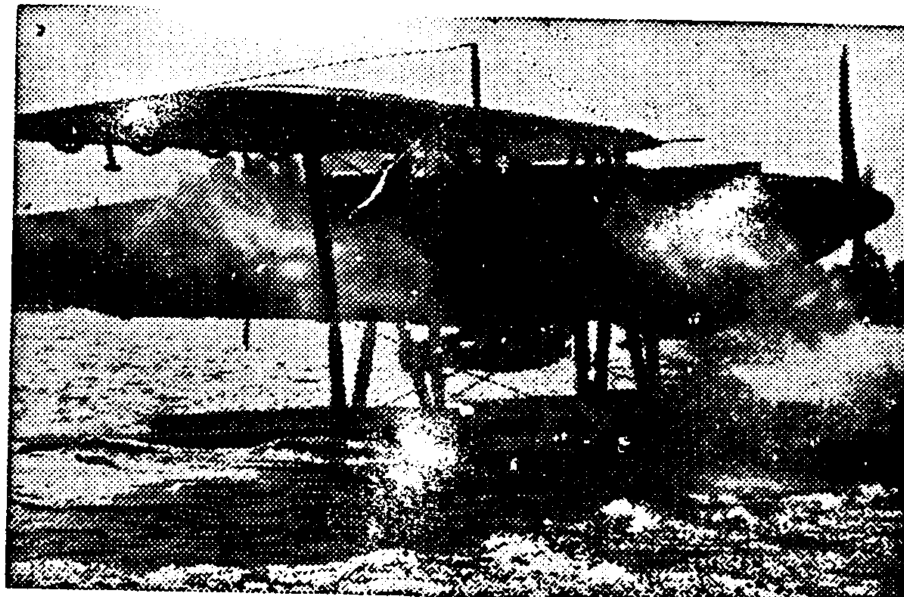
Aan het Westelijke front vonden artillerie-duels plaats. Een onzer Stormovik-escaders voerde verschillende aanvallen uit op de Duitse verdedigingsstellingen. Door bombardementen en mitrailleurvuur werden 3 Duitse artillerie-batterijen tot zwijgen gebracht en 15 karrenladingen met ammunitie vernield. Ten Zuiden van het Ilmenmeer verdreef de afdeling X de Duitsers uit een sterkte punt. De Hitlerieten deden een tegenaanval in een poging de stellingen opnieuw te vestigen. Onze manschappen sloegen de vijandelijke tegenaanvallen af en consolideerden hun voordelige stellingen. De Duitsers trokken zich terug en lieten meer dan 100 gesneuvelde officieren en manschappen achter.

In het Kubangebied beschoten Russische kanonniers een groot Duits weerstandscentrum. 60 Vijandelijke geschutsstellingen werden hierbij vernield. In een andere sector doodden franc-tireurs van de afdeling X binnen de laatste dagen 93 Duitsers. Een sergeant doodde 18 Hitlerieten en de vrouwelijke franc-tireur Smetnina doodde 15 Duitsers.

Bij Leningrad voerde een guerrilladetachement een nachtelijke overval uit op een kamp, dat door Duitse detachementen werd bezet. In een kort gevecht doodden de Sovjets 60 Hitlerieten en veroverden zij 3 mortieren, 5 machinegeweren, enkele dozijnen geweren en ammunitie. Een groep guerrilla's van hetzelfde detachement blies een spoorlijn op vier plaatsen op en vernielde het materiaal van een vijandelijke herstellingswerkplaats" (Londen, (AP) 6.4).

MOUNTBATTEN ONGESTELD.

Vice Admiraal Lord Louis de Mountbatten, Bevelhebber der Commando's is ziek. Zijn ongesteldheid werd bekend doordat hij niet in staat was een vergadering bij te wonen (Londen, (AP) 5.4).

Weder een Joegoslavisch vliegtuig. Van alle kanten zijn de Joegoslaven samengestroomd om de vrijheid van hun land te bevechten. Het jongste lid van deze Joegoslavische luchtafdeling is een leerjongen van 14 jaar.

Nederland.

WEER EEN AANVAL OP PHILIPS.

„V-seinen van zaklantaarns lichtten van alle kanten op, toen wij Zaterdagnacht weer eens een aanval op de Philipsfabrieken in Eindhoven deden", vertelde vlieger-officier F. E. Hay, een Zuid-Afrikaan van de Raf, toen hij vermoeid, doch wel voldaan in Engeland terugkeerde. Van deze aanval wordt verder geen nieuws gegeven.

VAN KLEFFENS VERDEDIGT NEDERLANDS VOOROOLOGSE POLITIEK.

De (Londense) „Times" publiceert een brief van de hand van Sir Roderick Jones, voormalig hoofd-directeur van het persbureau Reuter, die als volgt luidt:

„Zonder enigszins te kort te doen aan de zaak van de kleinere mogendheden, die zo vaardig door den Nederlandsen Minister Eelco N. van Kleffens in uw blad is verdedigd, moge u mij een vraag veroorloven. Minister Van Kleffens vraagt: „Wat zou er met Groot Brittannië enz., zijn geschied, wanneer Nederland en andere kleinere mogendheden zich zouden hebben neergelegd bij de Duitse agressie?"

Mijn vraag is:

„Wat zou er gebeurd zijn, wanneer Nederland en België zich openlijke en eerlijke militaire besprekingen met ons hadden veroorloofd, lang vóór de Duitse inval, als voorzorg tegen zulk een invasie, wanneer deze eenmaal onafwendbaar zou zijn?

Ik weet, dat daar een antwoord op is: dit zou onverenigbaar zijn geweest met de politiek van stricte onzijdigheid, waartoe deze dappere naties zich gebonden achtten. Toegegeven!

Doch heeft hetgeen thans geschied is niet overtuigend aangetoond, dat in de toekomstige organisatie van Europa, de kleinere mogendheden en vooral zij, die een geografische situatie hebben als Nederland en België, de leer der individuele nationale onzijdigheid zullen moeten loslaten?"

Minister Eelco Nicolaas van Kleffens antwoordt onder andere: „Welke voordelen zouden Nederland en België ten deel zijn gevallen, van de militaire samenspraak met Engeland op een tijdstip, dat Groot Brittannië geenszins op een oorlog was voorbereid? Er was niets heiligs aan de Nederlandse onzijdigheid. Maar het was een politiek. die voortkwam uit allerlei factoren, waarvan de belangrijkste waren: de Britse ontwapening, de Duitse herbewapening en de Franse chaos, met andere woorden: wanneer wij onze neutraliteitspolitiek hadden moeten opgeven, dan had daar wat van de andere kant tegenover moeten staan."

DE DUITSE VERDEDIGINGSWERKEN.

De Zweedse pers deelt mede, dat de Duitse militaire autoriteiten een groep van buitenlandse correspondenten heeft rondgeleid langs de verdedigingswerken langs de Nederlandse kust, die het duidelijk maakte, dat de Duitsers daar een invasiepoging verwachten.

„Met de huidige technische hulpmiddelen zijn overal landingen mogelijk", zo schrijft de correspondent van „Aftenbladet": „onze vijfdaagse tocht door Nederland en langs zijn kust heeft ons de zeer intensieve Duitse voorbereidselen doen zien.

De Duisers weten heel goed, dat de Geallieerden precies op de hoogte zijn van al hun verdedigingswerken, door de nauwgezette spionnage door de Nederlandse arbeiders. Velen van deze arbeiders zijn gearresteerd en zij waren in het bezit van gedetailleerde gegevens. De Duitsers zeggen ervan overtuigd te zijn, dat geen concentratie van een vijandelijke invasievloot voor hen verborgen kan blijven, dank zij hun voortdurende verkenningsvluchten.

Vele mijlen van de kust af is het land volkomen dood, doordat de bevolking ontruimd is. In het eens zo vrolijke Scheningen zijn gans gebouwenblokken gesleecht."

De tocht eindigde met een persconferentie met Generaal Christiansen, die den correspondenten vertelde: „Wij verwachten commando-aanvallen tegen duikboot-bases en havens en wij zijn voorbereid op landingen op grote schaal door valschermtroepen. Het vlakke Nederlandse land leent zich daartoe bij uitstek."

Christiansen noemde vooral Hoek van Holland, IJmuiden en Den Helder en de waterwegen voor Rotterdam, Amsterdam en het IJselmeer als mogelijke aanvalspunten. „Wij verslappen onze waakzaamheid geen ogenblik", zeide Christiansen.

Joegoslaven in het Midden-Oosten bezig met veldoefeningen. Deze mannen zijn leden van het 1e bataljon Koninklijke Joegoslavische Garde.

EEN GROTE BELOFTE VOOR DE TOEKOMST.

De „Manchester Guardian" wijdt een hoofdartikel aan de tegenstand, die de Nederlandse kerken den Nazies bieden. Het blad schrijft oa: „Het samengaan van Protestanten en Katholieken voor hun gemeenschappelijk Christendom, onder de hevige, zware druk der Duitsers, is een grote belofte voor de toekomst. De oorlog zal veel bittere herinneringen achterlaten, doch ook een diep gevoel van gezamenlijke burgerschap, versterkt en verdiept door deze ervaringen."

DE RAF-BOMBARDEMENTEN.

„Ik heb de gevolgen gezien van de Raf-bombardementen op Bremen", vertelde een pas aangekomen Engelandvaarder „Het was of een sprinkhanenzwerm over een korenveld was gegaan en ik kan gerust zeggen, dat het nog langer zal duren Bremen op te bouwen dan Rotterdam. De Duitsers zenden nu vele schepen ter herstelling naar Rotterdam.

Zij hebben nu alle Nederlandse schepen in beslag genomen met de mededeling, „dat deze twee jaar na de oorlog aan de eigenaars zullen worden teruggegeven."

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— De schoenenschaarste wordt steeds nijpender in Nederland en...... leden van de N.S.B. Jeugdstorm worden door N.S.B.-se distributie-heren voorgetrokken, bij het verkrijgen van schoeisel.

— Vova valt de spoorwegdirectie aan, omdat deze adverteert jongelieden nodig te hebben voor kleine baantjes. „Vova" schrijft, dat deze directie dit doet om de jongelui aan de arbeidsdienst te onttrekken.

— Het Leger des Heils mag zijn godsdienstig werk voortzetten, maar niet zijn sociale werk: „want dat is op Engelse leest geschoeid", schrijft „Vova".

— „Boerenleider" Roskam doet mee aan de nazie-chantage door te dreigen, dat zoons van boeren, die niet naar de nazie-landbouwscholen gaan, naar Duitsland zullen worden gezonden.

— De Japanners hebben in bezet China (in Pootung en Chapin) grote gevangenkampen opgezet. Daar verblijven o.a. 15 Nederlands Indische ambtenaren. De toestand in deze kampen laat veel te wensen over.

— Bij Zeist en bij Naaldwijk worden proeven genomen met het verbouwen van soyabonen.

— Twee nieuwe (N.S.B.) maatschappijen voor Oost-Europa zijn opgericht: een voor de binnenvisserij en een voor aanleg van waterwegen.

— Te San Francisco zijn clublocalen voor Nederlandse zeelieden geopend in de hotels Palace en Sir Francis Drake.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Churchill maakte in het Lagerhuis bekend, dat Anthony Eden een verklaring van zijn missie naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika zal afleggen op de derde dag na deze reeks bijeenkomsten.

— **New Delhi:** De Raf viel het spoorwegstation van Rangoon in de afgelopen nacht aan. Enkele bommen van 1000 pond werden geworpen. Branden waren zichtbaar op 96 kilometer afstand.

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat de arbeiders in Napels de gehele nacht werkten om het puin op te ruimen en dat Mussolini's Regering in alle haast een massaontruiming voorbereidt.

— **Londen:** Radio-Algiers zeide, dat ten Oosten van El Guettar de Noordamerikaanse strijdkrachten vordering blijven maken, niettegenstaande de taaie weerstand.

— **Londen:** Radio-Parijs beweerde. dat het aantal slachtoffers tengevolge van de Noordamerikaanse aanval op Antwerpen 221 doden en 385 gewonden bedraagt. Bij de aanval op de Renault-fabrieken te Parijs zouden meer dan 3000 personen zijn gedood en 700 gewond, terwijl het aantal doden nog steeds toeneemt.

— **Washington:** De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox deelde mede, dat de Geallieerde scheepsverliezen op de Atlantische Oceaan in Maart belangrijk meer bedroegen dan in Februari; dit tengevolge der verrichtingen van Duitse duikboten.

— **Londen:** Gevechtsvliegtuigen van de Raf trokken heden uit over het Kanaal naar Noord-Frankrijk.

— **Londen:** De Britse Admiraliteit deelde mede, dat lichte Britse oorlogsschepen een groot bevoorradingsschip van de as op 31 Maart nabij de Tunische kust torpedeerden en tot zinken brachten. Twee torpedotreffers werden geplaatst op een tweede schip. Dit zag men niet zinken, doch de vernietiging ervan wordt als zeker aangenomen.

— **Londen:** Radio-Berlijn deelde mede, dat Alexandre Millerand, President van de Franse Republiek in 1922 — 1924, heden te Versailles in de leeftijd van 84 jaar is overleden.

— **Valleta (Malta):** Gevechtsbommenwerpers van Malta vielen Maandag de industriële installaties te Porto Empodocle op Sicilië aan. Men zag bommen barsten nabij het krachtstation, op spoorwissels en tussen fabrieksgebouwen. In de afgelopen nacht werden de spoorwegverbindingen van Trapani gebombardeerd.

„Spremite Tsjetnice!"

Twee jaren al helpen de Joegoslavische guerrilla's ons in de strijd.

Een Serb houdt nooit op te vechten.

150.000 Joegoslavische guerilla-vechters zetten de strijd al 2 jaren voort.

De Tsjetniks, ook wel Komitadji's genoemd, vormen de kern der Serbische patriotten, mannen en vrouwen, jong en oud, die gezworen hebben voor hun land te strijden, niet „tot den laatsten Serb", maar „tot den laatsten Duitser en den laatsten Italiaan". Men treft onder hen dorpsbewoners aan zowel als stadsmensen, boeren, herders, zeelui, kleine kooplieden.

Sommigen nemen thans reeds voor de vierde maal de wapenen op ter bevrijding van het vaderland. Veteranen uit Balkan- en Wereldoorlog zijn het. Op hun borsten prijken wel geen medaljes, maar in hun gordel steken enkele messen.

Messen, geweren, bommen — dergelijke, maar ok zwaarder wapens worden in de onafgebroken guerrilla-krijg gehanteerd. Men vindt de Tsjetniks in de kafana's te Beograd in de bergen van Serbië, Montenegro en Herzegowina en langs de kust van Dalmatië, gebogen onder het gewicht van lichte wapens en munitie, granaten en zelfs van veldgeschut.

Beweeglijkheid de kracht der Tsjetniks.

Tezamen met het materiaal, dat zij buit maken op Italianen en Duitsers, die in hinderlagen worden gelokt, schat men, dat het groeiende Tsjetnik-leger — dat reeds op 150.000 mannen en vrouwen wordt geschat — nog voor geruime tijd behoorlijk is uitgerust. Radio-berichten, welke wij telkens publiceren en die afkomstig van geheime zenders in Joegoslavië, vermelden, dat het beschieten en bombarderen van Serbische en Bosnische dorpen door Duitsers en Italianen niet de geringste uitwerking hebben. Het doet denken aan de oorlogen van de oorlogzuchtige Afridi's in Afghanistan of de woestijnoorlog van Abdel Krim. De Tsjetnikguerrilla is beweeglijk, ongrijpbaar als kwikzilver, maar verspreid over honderden vierkante kilometers.

De bolwerken der Tsjetniks bevinden zich in de dorpen in de woeste bergen, maar de strijders zwerven overal rond binnen de linies van den vijand, schieten, dynamiteren en saboteren — vernielen opslagplaatsen van munitie, bombarderen verbindings-centra — en lokken patrouilles en soms zelfs gehele compagnieën van de beklagenswaardige Duitsers en Italiaanse bezettingstroepen in hinderlagen.

Zelfs Duitse hoofdkwartier is niet veilig.

Authentieke berichten uit As-bronnen klagen er over, dat de soldaten van de As aan het Russische front de voorkeur geven boven de guerrilla in Serbië, waar geen vast front bestaat en niemands leven veilig is — zelfs niet bij de staf van het Hoofdkwartier.

De oorlog wordt ook gevoerd tegen de As-vrienden in Serbisch Macedonië, tegen de pro-As gezinde elementen in Croatië en Bosnië en tegen de Hongaren, die zich van Serbisch gebied meester gemaakt hebben.

Enkele befaamde Tsjetniks vertoeven thans buitenslands. Als zij verhalen van hun vechtpartijen, man tegen man, met Bulgaren en Oostenrijkers, nu een kwart eeuw geleden, gnuiven zij grimmig. Sommigen van hen dragen beroemde namen, zoals kolonel Bojin Simitsj, die Von Ribbentrop een poets bakte, omdat hij tezamen met Gavrilovitsj het vriendschapspact tot stand bracht met Rusland, ten tijde, dat dit land nog de „bondgenoot" van Duitsland was. Hij was een vriend van Princip, die in 1914 aartshertog Ferdinand neerschoot. „Ik houd nog steeds vol, dat dat een goed idee was", verklaart hij soms.

En toch kan nauwelijks worden volgehouden, dat de Tsjetniks de benaming van „bloeddorstig" verdienen, althans volgens mensen, die hen kennen. Zij zijn wilde en meedogenloze vechtersbazen, hartstochtelijke aanhangers van de restauratie en het behoud van een vrij Serbië — en een vrij Joegoslavië, wanneer de Croaten, Slovenen en Dalmatiërs het Koninkrijk willen helpen herstellen.

„Koning Peter I was de bevrijder" zeggen zij; „zijn zoon, Alexander, werd de „bijeen-houder" genoemd. Wij noemen onzen jongen Koning, Petar II, den „hersteller".

De Woiwoden, leiders van de Tsjetniks, zijn vaak schoolmeesters, of orthodoxe priesters, aanvoerders in hun dorpen en steden.

Moed en durf der Tsjetniks overtreft alles.

De Serben en Montenegrijnen bezitten een moed en een vechtlust, die de collectieve wreedheid van de Duitsers en zelfs de persoonlijke moed van de Britten nog overtreft. Iedere Serb kent de bijna ongelooflijke geschiedenis van Voja Tankovitsj hoewel zij gewoonlijk wordt toegeschreven aan een onbekenden Serbischen officier.

Een Serbisch bataljon kreeg in de winter van 1914 bevel om de rechterflank van het Oostenrijks Hongaarse leger, dat de ijskoude bergen van Oost-Bosnië was binnengedrongen, aan te vallen.

De aanvoerder van het bataljon in die sector liet den Tsjetnik-aanvoerder Tankovitsj ontbieden, en legde hem uit, dat hij geen manschappen missen kon, dermate was zijn afdeling gehavend. Of Tankovitsj iets voor de karwei gevoelde? Daar viel over te praten, maar Tankovitsj had voedsel nodig voor zijn 300 man. De kolonel had geen voedsel. „Eet wolven", ried hij aan. Tankovitsj trok met zijn mannen de bergen in, at inderdaad wolven, viel de Oostenrijkers op het lijf en vernietigde of verstrooide een halve divisie, sneed de verbindingslijnen af en dynamiteerde een vijandelijke opslagplaats van munitie. Tankovitsj zelf schoot er het leven bij in. Toen de Oostenrijkers in 1915 Beograd bezetten, groeven zij het graf van Tankovitsj op en verspreidden de overblijfselen van den held over de lijken van de Serbische boeren, die zij op de markt in Kralja Milana hadden opgehangen. De lijken van de andere gesneuvelde Tsjetniks wierpen zij in de geweldige kraters, die hun granaten geslagen hadden in de Topchidersko-heuvel, vanwaar men op Beograd neerziet, aan de overzijde van de rivier de Sava.

Jaren later deden diezelfde kraters prachtig dienst als „bunkers" op de golflinks. Gert Feine, de zaakgelastigde van de Duitse ambassade, raakte steeds in de war, als hij in de buurt van die gaten verzeilde. Toen iemand hem eens vroeg of hij wel wist, dat hij golf speelde op de graven van de Tsjetniks, werd de Duitsers lijkbleek.

Hij ging lessen nemen bij een beroepsman, maar over zijn verwarring kwam hij niet heen, en te langen laatste, een maand voor het bombardement van Beograd, raakte hij zijn sticks niet meer aan.

Duitse zaakgelastigde wilde vluchten, toen U.S.-gezant op post bleef.

De Duitse zaakgelastigde bleef in Beograd ook nadat de gezant Von Heeren last had gekregen om de hoofdstad te verlaten, en toen het bombardement begon, zat Feine in de val. Toen op de vierde dag van de aanval de Duitsers Beograd nog niet bereikt hadden en de Tsjetniks patrouilleerden in de verlaten en vernielde straten van de brandende stad, belde hij den Noordamerikaansen gezant, Bliss Lane, op om hem mede te delen, dat rondom de vernielde Duitse kanselarij woestuitziende, gebaarde Tsjetniks rondliepen, gewapend met geweren en handgranaten.

„Zij komen zeker om mij te halen — ik weet het zeker!" klaagde Feine, „in 's hemelsnaam, kunnen wij geen vliegtuig charteren, wij diplomaten met zijn allen, en naar Budapest vliegen?"

„Spijt mij zeer", antwoordde Lane, voorzichtig, „het State Department heeft mij Beograd als standplaats aangewezen. Houd je bedaard. Ik denk niet, dat zij om jou gekomen zijn — ik bedoel, ik reken erop, dat zij jou niet grijpen zullen." Zij grepen Feine inderdaad niet.

De opstootjes en de plunderingen kwamen van de kant van het rapalje, dat men onder die omstandigheden in iedere stad aantreft. De streng gedisciplineerde Tsjetniks schoten de plunderaars en 5e colonnisten, als zij op heterdaad werden betrapt, op de plaats neer, maar verdwenen van het toneel, zodra de Duitsers arriveerden, en eerst toen werd de nachtelijke guerrilla ingezet met het onafgebroken geratel van machine-geweren, het knallen van schoten en de doffe ontploffingen van bommen en handgranaten. De Tsjetniks hadden de taak van het geregelde leger overgenomen.

In weerwil van hun schilderachtig uiterlijk en hun roekeloze daden worden de Tsjetniks in vredestijd aangetroffen onder de vooraanstaande gouvernementele leiders. Zij zijn geboren politici en diplomaten. Het waren de oudere Tsjetnik-veteranen uit de kafana's van Beograd, getooid met de emblemen van het Kragujevatsj-verbond, van wie de eerste revolutionnaire deining tegen Cvetkovitsj uitging. De actieve opstand was reeds onder de boeren in Montenegro begonnen. Zoals de oude Kosta Pavlovitsj opmerkte, begreep hij van die vredesbedoeningtot-elke-prijs niets. Vijftig jaar aan een stuk had hij gevochten, steeds geslapen met het geweer in de arm.

Nadat ongeveer 2 jaar geleden de Serbische Luchtmacht rebelleerde en de regering omverwierp, den jongen koning Peter II plaatste op de troon van de krijgshaftige dynastie der Karageorgevitsj en het van woede briesende Reich trotseerde, wisten alle Serben wat er ging gebeuren. Het lied, dat die dag de duizenden juichend zongen, komt den Serben recht uit het hart: „Spremite, Se Spremite Tsjetnice!" (Weest gereed, gij Tsjetniks.)

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 6 April:

Telegram Afdeling: Thomas, tel. 553, Hotel K. 5A.

Shipping & Supplies: De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel C.P.I.M.

Dok Afdeling: Van Hasselt tel. 468 en De Boer, tel. 234.

Gymnastiek- en Turnvereniging „Olympia": Het Bestuur heeft het genoegen mede te delen, dat de gymnastieklessen voor Heren hervat zullen worden. Les zal worden gegeven elke Donderdag van 19.30 — 21.00 uur in het locaal van de A.M.S. Alle leden worden as. Donderdag verwacht.

HET JUBILEUM VAN DEN HEER J. HAAYEN.

Men schrijft ons:

Donderdag, 1 April was een mijlpaal in het leven van den Heer Jan Haayen, chef van de afdeling Olie-Administratie der C.P.I.M. en sedert een lange reeks van jaren voorzitter van de Sociëteit „Asiento". Die dag was het namelijk 25 jaar geleden, dat hij in dienst der Maatschappij was getreden.

's Morgens om 11 uur werd de jubilaris met Mevrouw Haayen van huis gehaald en naar de Club, die voor deze bizondere gelegenheid keurig versierd was, begeleid. Directie en afdelingschefs van de C.P.I.M., de sectiehoofden van de afdeling Olie-Administratie en enkele oude vrienden waren aanwezig, evenals Professor A. S. Oppenheim, toen de Directeur der C.P.I.M./C.S.M. het woord nam en in een vlotte hartelijke toespraak de verdiensten van den jubilaris belichtte. Vanzelfsprekend maakte de Heer Ingenieur Jan Noorduyn ook gewag vna het vele werk door den Heer J. Haayen in het belang van de gemeenschap verricht. Reeds lange jaren is hij voorzitter van de Sociëteit talloze malen nam hij een vooraanstaande bestuursfunctie in het Sportclubbestuur in, is medewerker van „Onze Vloot" en Lid van de Kamer van Koophandel, terwijl hij vroeger een enthousiast en verdienstelijk medewerker was aan toneel- en cabaret-uitvoeringen. Onder lang aangehouden applaus overhandigde de Heer J. Noorduyn vervolgens de gebruikelijke enveloppe, terwijl Mevrouw Haayen een zilveren schaal in ontvangst had te nemen.

Het was begrijpelijk, dat de jubilaris, die zich in de sympathie van zovelen uit alle lagen der gemeenschap mag verheugen enigszins onder de indruk was, toen hem bij monde van de Directie zoveel lof werd toegezwaaid.

De lunch, waar ook Professor A. S. Oppenheim, de Heer en Mevrouw L. W. Korthals en de Heer F. A. Vromans aanzaten, werd samen met enige intieme vrienden en medewerkers bij de familie J. Noorduyn gebruikt en daarna had 's middags op de afdeling nog een kleine, doch in zijn afdeling treffende plechtigheid plaats.

De Heer J. Haayen werd hier hartelijk toegesproken namens zijn personeel door den Heer C. A. D. Visser, die hem als chef, die steeds de belangen van zijn staf en verdere ondergeschikten voorgestaan heeft, huldigde. Evenals die avond vele sprekers nog na hem, had de Heer Visser hartelijke woorden van medeleven voor de familie J. Haayen, wier oudste twee kinderen thans in Nederland zijn. Hij sprak de hoop uit, dat een spoedige bevrijding van Nederland de gelukkige hereniging van het gezin Haayen zou mogen brengen. De Heer Visser overhandigde daarna een fraaie door den Heer P. de Haas getekende oorkonde.

Des avonds om 17 uur had een drukbezochte receptie in de Sociëteit plaats waar zeer vele van waren gekomen den jubilaris en zijn vrouw geluk te wensen.

Allereerst werd het woord gevoerd door den Heer W. H. Böckmann, oudste employee van de afdeling Olie-Administratie. Hij memoreerde de lange jaren van prettige samenwerking onder leiding van den Heer Haayen en bood een chèque aan tot aankoop van een filmcamera met projectie-apparaat, het geschenk van de gezamenlijke employees.

De Heer T. C. F. Mali sprak namens het Clubbestuur en het personeel van de Sociëteit. Een aardig moment was het toen de beheerder, de Heer A. A. B. Galaraga met alle bedienden geschenken kwamen aanbieden, waarbij Mevrouw Haayen weer niet vergeten was.

Namens de Sportclub Asiento voerde de Heer S. F. van Kekem het woord om den jubilaris te danken voor het vele werk in de loop der jaren voor de Sportclub gedaan.

Namens de Kamer van Koophandel bracht de Heer F. Vreugdenhil hartelijke gelukwensen over, vergezeld van een geschenk, waarna de Heer F. M. Lampe den jubilaris felicitee[rde] namens „Onze Vloot". Tenslotte recapituleerde de Heer F. A. Vromans vele vriendelijke woorden en goede wensen, die gedurende de dag tot den jubilaris gericht waren, en daarmede was het officiële gedeelte van de avond afgelopen. Wat natuurlijk niet wil zeggen, dat de talrijke bezoekers nog lange tijd bleven napraten en de tijd op een gezellige samenzijn snel verstreek. De Heer en Mevrouw Haayen kunnen op een onvergetelijke dag terugzien.

BURGERLIJKE STAND VAN CURAÇAO.

Bevallen op Maart: 24 de Jager, Johanna Petronella echtg. v. Riko, W. G. d; 19 Thomson, Iris Virginia z; 21 Cijntje, Nosentra z; 24 Domathilda, Irena Virginia echtg. v. Maduro, O. M. z; 22 Louisa Graciela Anastacia z; Job, Luisita Elizabeth echtg. v. Sporkslede, D. G. d; 18 Snijder, Henriette Magdalena Grietje echtg. v. Wawoe, M. F. z; 25 Lourens, Petronilia Nolasco echtg. v. La Bast, G. M. d; Arraez, Librada Maria d; Coffie, Lelia Maria Juanita d; 23 Gomez, Altagracia Estela echtg. v. Gravenhorst, H. W. J. B. d; 24 Martha, Simona Ursula z; 26 Duinkerk, Helena Albertha d; 25 Hodge, Sylvia Euphemia echtg. v. Harrigan, J. M. z; 27 Bridgewater, Genoveva echtg. v. Martel, J. de C. d; 29 Evertsz, Ursulita Trifila echtg. v. Jacobus, H. A. d; 28 Daal, Lucia Martina echtg. v. Lamp, J. M. z; Elisabeth, Celestina Iva echtg. v. Martis, I. J. d; Henriette, Petra echtg. v. Martijn, J. A. z; 26 Nijhove, Rosalina Lizette echtg. v. Monkum, E. J. d; 23 Britt, Odulia Lorencia z; 25 Ignacia, Escolastica Virginia z; 26 Torniel, Bertha Mathilda Albertina echtg. v. Ezechiels, A. R. d; 25 Ignacia, Escolastica Virginia z; 26 Torniel, Bertha Mathilda Albertina echtg. v. Ezechiels, A. R. d; 27 Trom, Carmen Antonia z; 29 Mac Donald, Johanna Rudolphina echtg. v. Jaeger, L. R. d; Margrita, Ulia Carmen Paulina echtg. v. Juliana, A. z; 26 Kramer, Anna echtg. v. Steensma, S. z; 30 Booi, Henriqueta Francisca echtg. v. Pijpers L. A. d; 26 Hooi, Maria Sepherina echtg. v. Florentina, R. T. d; Bernabela, Maria Josefa d; 25 Meyer, Petra Romelia echtg. v. Liberia, B. M. d; 30 Carolus, Dolores Cacilda echtg. v. Saez, F. d; 29 Daal, Maria Martina d; 30 Blindenberg, Maria Catalina z; 28 Clementina, Edna Cornelia d; 30 Domacasse, Agatha Jeannette z; 29 Simon, Florence Hermana echtg. v. Williams, C. z; 30 Hughes, Cathleen Maude d; 28 Muller, Lucia Evangelista.

Ondertrouwd op Maart 25: de Sousa, Antonio en Suisberg, Gabriela; Mambre, Eusebius Martinus en Bernabela, Luisa Leonor; Lindeborg, Victor Lope en Bonifacio, Antonia Martina Martis; Cijntje, Frederic Leonicio en Maduro, Reinila Manuela; Suares, Braulio Obispo en Silveris, America; Gerarda, Eugenio Pablo en Baart, Carmita Cristina; Medema, Gustavo Adolfo en Rojer, Jeanne Liusa Constancia; Evertsz, Reinier Manuel en Malacia, Teotista Andrea; Celestijn, Carlos en Fresco, Hendrika; Hortencia, Juan Ramon en Nivillao, Gloria Maria Luciana; Lanoy, Enrique Obispo en Malacia, Theodora Isidora; Gibson, Eric en Janga, Maria Geronima; Brieg, Marius Julius en Hodge, Mabel Cecilia; Kleinmoedig, Ernesto Eusebio en Eustatia, Adriana; Steenbaar, Carlos Francisco en Gomez, Toribio Engracia; 30 Lopez, Natalio en Mejia, Ramona Segunda; Maduro, Jose Manuel en Manrique, Edubigia B.

April 1: Kopra, William en Jamanica, Antonilia Brigina; Villareal, Alberto Josepho en Peny, Maria Magdalena Elisabeth, Pedro Odulio en Henriquez Bernadina; Kooyman, Arie en Hagenbergen, Elka Cecilia; van Meent, Johannes en Isbertha, R. Dolores; Decaster, Gilberto Pascual Agnes, Imelda Catharina; Cijntje, Miguel Pieter en Eleonora, Lucia Vi[...]nia Martir; Constancia, Enriue P[...]carpo en Zimmerman, Genoveva Virginia; Bloem, Alsidez Nicolaas Arends, Josefita Irmina.

Getrouwd op Maart: 26 van Ende, Simon en Somerwil, Maria Hendriks Jacoba; 27 Plasa, Edgar Antonio en Santana, Minerva Estela; Gorsira, Josiah Algerson en Richardson, Louisa; 31 Tong, Dong Shu en Armias de Castro, Criselda; Doran, Augustino en Emer, Martha Helena; Job, Juan Willem en Job, Eugenia Estela; Troeman, Denis Efelmond Zimmerman, Egna Maria Elizabeth van Noort, Pieter en Da Costa Gomez Joyce.

Overleden op Maart: 10 Ignacio, Jose Maria 70 j; 18 Romer, Constancia Girigorie echtg. v. Cohen, J. 19 Reina, Isabel Reina wed. v. S[...] S. P. C. 59 j; 12 Salazar, Basilio 46 j; 29 Juliana, Guiermito Emilia echtg. v. Puriel, F. M. 44 j; 30 [...]thilda, Emilia Martha echtg. v. N[...]la, E. S. 61 j.